

மகாகவி பாரதியாரின் நினவை தினம் டிசம்பர் 11. நான் எங்கு சினை நாலும் நான் எடுத்துச் செல்லும் நூல்களில் நிச்சயம் 'பாரதியாரின் கவிதைகள்' அடங்கிய நூலுமிருக்கும். பாரதியின் அறிவுத் தடேல் மிக்க நடுஞ்சு, சமுதாயப் பிரகஞ்சை மிக்க நோக்கு எல்லாமே என்னவை அவன் ஆகரணிக முக்கிய காரணங்கள். மாண்பு இரூப்பின் சகல கோணங்களினைப் பற்றியும் அவனது சிந்தித்தான். கனவுகள் கண்டான். அவற்றை அவன் எழுத்தில் வடித்தான். அனுபவமும், அறிவுத் தடேலும் அவன் எழுத்துகளினை நிறைந்திருந்தன. மாண்புடனொருவருக்குத் தவேயான அனதை துமே அவனது எழுத்துகளில் நிறைந்திருந்தன. இதனாலேயே அவனது கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதியானது வறும் கவிதை நூலாக மட்டுமின்றி, வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுமொரு வழிகாட்டியாக, அறிவினைப்போதிகமும் அறிவு நிலையமாக, நண்பராக, காதலராக, இயற்கையை உபாசிப்பவருக்கு இன்பமளிக்கமும் இயற்கை வளங்களாக.. இவ்விதம் பலவறும் வழிகளில் விளங்கியது. எனக்கு மனம் சரோந்திருக்கும் சமயங்களில் அவனது கவிதைகளின் சில வரிகளை வாசிப்பனே. மறுகணமே சரோவூ இருந்த இடமே தெரியாமல் மறந்தது விடும்.

எனக்கு முதன் முதலாகப் பாரதியுடனான அறிமுகமும், தொடர்பும் என்னுடைய ஆறாம் வகுப்பில் தான் ஆரம்பமாகியிருந்ததாக நினவை. பாரதியாரின் கவிதைகள், ராஜாஜியின் 'சக்கரவர்த்தித் திருமகன்' (இராமாயணம்), 'வியாசர் விருந்து' (மகாபாரதம்) மற்றும் பூலியூர்த் தசைகளின் 'சிலப்பதிகாரம்', 'நற்றிணை' ஆகிய நூல்களை வாங்கி வந்திருந்தார். ஓர்நாள்கூட அப்பா அவற்றை வாசித்துப் பார் என்று கூறியதில்லை. அவ்விதம் வாங்கிப்போட்டிருந்த நூல்களை அவ்வப்போது எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கியபோது எனக்கு அறிமுகமாகி, என்னுள்ளதில் வந்து கூடியறியவரே மகாகவி பாரதியா. அன்று வந்து கூடியறியவர இன்று வரமட்டுமல்ல நான் இருக்கும் வர இங்குதான்

தங்கியிருக்கப்படுகின்றார்.

இவ்விதம் என அபிமானக் கவி பாரதியின் எனக்குப் பிடித்த கவிதை வரிகள் சிலவற்றை 'பதிவுகள்' வாசகர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன். நான் பற்ற இன்பம் நீ விரும்பறென!

1.

வானில் பறக்கின்ற புள்ளலொம் நான்,
மண்ணில் திரியும் விலங்கலொம் நான்;
கானில் வளரும் மரமலொம் நான்,
காற்றும் புனலும் கடலுமே நான்

விண்ணில் தரிகின்ற மீனலொம் நான்,
வட்ட வளையின் விரிவலொம் நான்;
மண்ணில் கிடக்கும் புழுவலொம் நான்,
வாரியினுள் உயிரலொம் நான்,

கம்பனிசதைத் கவியலொம் நான்,
காருகர் தீட்டும் உரவலொம் நான்;
இம்பர் வியக்கின்ற மாடகட்டம்
எழில்நகர் கோபுரம் யாவும் நான்,

இன்னிசை மாதரிசையுள்ளேன் நான்,
இன்பத் திரள்கள் அனைத்துமே நான்;
புன்னிலை மாந்தர்தம் பொய்யலொம் நான்,
பொறையருந்துனப் புணர்ப்பலொம் நான்.

மந்திரங்கோடி இயக்குவோன் நான்,
இயங்கு பொருளின் இயல்பலொம் நான்;
தந்திரங்கோடி சமதைத்துளோன் நான்.
சாத் திரவதேவர்கள் சாற்றினோன் நான்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Monday, 11 December 2017 14:34 - Last Updated Monday, 11 December 2017 23:16

அண்டங்கள் யாவையும் ஆக்கினனோன் நான் ,
அவ்வழியைமே சூழற்றுவனோன் நான் ,
கண்டல் சக்திக் கணமலொம் நான்
காரணமாகிக் கதித்துளனோன் நான் .

நானெனும் பொய்யை நடத்துவனோன் நான் ,
ஞானச் சூடர் வானில் சலெலுவனோன் நான் ;
ஆனபொருள்கள் அனதை தினும் ஓன்றாய்
அறிவாய் விளங்குமுதற் சோதி நான் .

2.

திக் குக்கள் எட்டும் சிதறி-தக்கத்
தீ ம்தரிகிட தீ ம்தரிகிட தீ ம்தரிகிட தீ ம்தரிகிட
பக்க மலகைகள் உடநைத்து-வள்ளம்
பாயுது பாயுது பாயுது-தாம் தரிகிட
தக்கத் ததிங்கிட தித்தோம்-அண்டம்
சாயுது சாயுது சாயுது-பயேக் கொண்டு
தக்கையடிக் குத்து காற்று-தக்கத்
தாம் தரிகிட தாம் தரிகிட தாம் தரிகிட தாம் தரிகிட

வெட்டியடிக் குத்து மின்னல்,-கடல்
வீரத் திரகைகொண்டு விண்ணையிடிக் குத்து;
கொட்டியிடிக் குத்து மகேம்;-க
கவென்று விண்ணகைக் குடையுது காற்று;
சட்டச்சட்டச்சட்டச்சட்டா-என்று
தாளங்கள் கொட்டிக் கணகைக் குத்து வானம் ;
எட்டுத் திசையும் இடிய-மழை
எங்ஙனம் வந்ததடா,தம்பி வீரா!

அண்டம் குலுங்குத்து,தம்பி!-தலை
ஆயிரந் தக்கிய சடேனும் பயேப்போல்
மிண்பிக் குத்தித் திடு கின்றான் ;-திசை
வறெப்புக் குத்திக் குத்து;வானத்துத் தவேர்
செண்டு புடதை திடு கின்றார் ;-என்ன
தயெ விகக் காட்சியை கண்முன்பு கண்டோம்!
கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம்-இந்தக்
காலத்தின் கத்தினகைக் கண்முன்பு கண்டோம்!

3.

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டனே -அதனை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடவை வைத்தனே ;
வந்தது தணிந்தது காடும்;-தழுவ
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மஃப்பென்றும் உண்டோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தோம் .

4.

தனிமை கண்டதுண்டும்;-அதில் -சார மிருக்கு தம்மா!

5.

மாயை பொய்யினால் முற்றிலும் கண்டனன் ;
மற்றும் இந்தப் பிரமத தியல்பினை
ஆய்நல்லரூள் பற்றிலன் ; தன்னுடைய
அறிவின்குப் பூலப்பட வின்றியே
தயே மீ தவிரோசொலுஞ் சொல்லினைச்
சமம்மையென்று மனத்திடகை கொள்வதாம்
தீயபக்தியியற்கையும் வாய்ந்திலனே ;
சிறிதும் காலம் பொறுத்தினுங் காண்பமே.

6.

இனியொரு விதிசெய் வோம் -அதனை
எந்த நாளும் காப்போம் ;
தனியொருவனுக்கு கண்ணிலையெனில்
ஜகத்தினை அழித்திடு வோம் -வாழ்க!

7.

அச்சமில்லை அமுங்குதலில்லை.
நடும் குதலில்லை நாணுதலில்லை,
பாவமில்லை புதுங்குதலில்லை
ஏது நரேனும் இடர்பட மாட்டோம் ;
அண்டஞ் சிதறினால் அஞ்ச மாட்டோம் ;

கடல்பொங்கி எழுந்தாற் கலங்கமாட்டோம் ;

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Monday, 11 December 2017 14:34 - Last Updated Monday, 11 December 2017 23:16

யார்க்கும் அஞ்சோம் எதற்கும் அஞ்சோம்;
எங்கும் அஞ்சோம் எதற்கும் அஞ்சோம்;
வான முண்டு, மாரியுண்டு;
ஞாயிறும் காற்றும் நல்ல நீரும்

8.

தீயும் மண்ணும் திங்களும் மீன்களும்
உடலும் அறிவும் உயிரும் உளவடே

9.

நமக்குத் தொழில்கவிதை, நாட்டிற் குழதைத் தல்
இமகைப் பொழுதுஞ் சோராதிருத்தல் -

10.

பசோப் பொருளைப் பசேநான் துணிந்தனே;
கடே கா வரத்தகைக் கடே கநான் துணிந்தனே;
மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவகைகள்,
விலங்குகள், பிச்சிகள், புறப்பிண்டு, மரங்கள்;
யாவும்பின் வினையால் இடும்பைத் தீர்த்தே,
இன்பமுற்றன்புடன் இணங்கி வாழ்ந்திடவடே
சயெத்தல் வணேடும், தவே தவோ!
ஞானா காசத்து நடுவடே நின்றநான்
'பிமண்டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக! துன்பமும், மிடிமயைம், நோவும்.
சாவும் நீங்கிச் சாரந்தபல் லுயிசெலாம்
இன்புற்று வாழ்க' என்பனே

11.

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
இச்சகத்து ளொரெலாம் எதிர்த்து நின்ற பபோதிலும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே

உச்சமீ து வாணிபிந்து வீழுகின்ற பபோதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Monday, 11 December 2017 14:34 - Last Updated Monday, 11 December 2017 23:16

12.

சனெற்றதினி மீ ளாது,மபட ரனீநீ ர்
எப்போதும் சனெற்றதயை சிந்தை செய்து
கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து
குமயைதீர்!சனெற்றதனைக் குறித்தல் வணைடாம்
இன்றுபுதிதாய்ப்பிறந்தோம் என்று நீ விர
எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு
தின்றுவிளையாடியின்புற்றிருந்து வாழ்வீர்;
தீமையெலாம் அழிந்துபோம்,திரும்பி வாரா.

13.

விட்டு விடாதலையாகிநிற்பாயிந்தச்
சிட்டு குருவியைப் போலவே

14.

ஆயிரந் தயெவங்கள் உண்டென்று தடே
அலையும் அறிவிலிகள!-பல
லாயிரம் வதேம் அறிவொன்றே தயெவமுண்
டாமெனல்களே ரரோ?

15.

ஊருக்கு நல்லது சொல்வனே-எனக்
குண்மதை திரிந்தது சொல்வனே;

16.

அன்பென்று கொட்டு முரசு!-மக்கள்
அத்தனை பரேும் நிகராம்;

17.

அறிவை வளர்த்திட வணைடும்-மக்கள்
அத்தனை பரேுக்கும் ஒன்றாய்;

18.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வணைடும்-இங்கு

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Monday, 11 December 2017 14:34 - Last Updated Monday, 11 December 2017 23:16

வாழும் மனிதருக் கெல்லாம் ;
பயிற்றிப் பலகல் வி தந் து-இந் தப்
பாரை உயர்த்திட வணை டும் .

19.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே-அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே-அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்ததும் இந்நாடே-இதன்
வந்தனை கஃறி மனதில் இருத்தி, என
வாயுற வாழ்த்தினோ

20.

காற்று வெளியிடகை கண்ணம்மா!-நினை
காதலையெண்ணிக் களிக் கின்றனே ; -அமு
தஃறினையொத்த இதழ்களும் -நில
வஃறித் ததும் பும் விழிகளும் -புத் து
மாற்றுப்பொன் னொத்தநின் மணைம் -இந் த
வையத்தில் யானுள்ள மட்டிலும் -எனை
வறேற்று நினைவின்றித் தறேறியே-இங் கொர்
விண்ணவனாகப் புரியுமே!-இந் தக

நீ யென தின் னுயிர் கண்ணம்மா!-எந் த
நரேமும் நினை தன்ப் போற்றுவனே -தயர்
போயின போயின துன்பங்கள் -நினைப்
பொன்னெக் கொண்ட பொழுதிலே-என தன்
வாயினி லேயேமு தஃறுதே-கண்ணம்
மாவென்றபேர் சொல்லும் போழ்திலே-உயிர்த்
தீ யினி லேவளர் சோதியே!-என தன்
சிந்தனையே என தன் சித்தமே!-இந் தக
காற்று வெளியிடகை கண்ணம்மா!-நினை தன்
காதலையெண்ணிக் களிக் கின்றனே

21.

பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய் தவத்தால்,
புன்மையிருட்கணம் போயின யாவும் ;

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Monday, 11 December 2017 14:34 - Last Updated Monday, 11 December 2017 23:16

எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி;

22.

சந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே-இன்பத்
தனைவந்து பாயுது காதினிலே-எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பச்சினிலே-ஓர்
சக்தி பிறக்குது மச்சினிலே

23.

நாமிருக்கும் நாடும்நமது என்பதறிந்தோம்-இது
நமக்கே உரிமையாம் என்பதறிந்தோம்-இந்தப்
புமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமை செய்யோம்

24.

எத்தனை கோடி இன்பம் வதைத்தாய்?-

25.

காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி-நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கட்டம்;
நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வறையில்லை;
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்.

26. வீட்டுக்குள்ளே பண்ணைப் பட்டிவழைப்போ மன்ற விந்தை மனிதர்
தலைகவிழ்ந்தார்.

27. ஆணும் பண்ணும் நிகரனைக் கொள்வதால்! அறிவி லோங்கிஇவ் வயைம்
தழைக்காமம் ..

நிமிர்ந்த நன்னடை நரே கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத
நறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச்
செருக்கும் இருப்பதால்

சமெம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்

28.

நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே
நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே
நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே நீங்களெல்லாம்
சொப்பனந்தானோ? பலதோற்றமயக்கங்களோ?
சொப்பனந்தானோ? பலதோற்றமயக்கங்களோ?

கற்பதுவே கடைப்பதுவே கருதுவதே நீங்களெல்லாம்
அற்பமாயகைகளோ? உம்முள் ஆழந்தபொருளில்லையோ?
அற்பமாயகைகளோ? உம்முள் ஆழந்தபொருளில்லையோ?
வானகமே இளவயிலே மரச்சுறிவே

வானகமே இளவயிலே மரச்சுறிவே நீங்களெல்லாம்
கானலின் நீரோ? வறும் காட்சிப் பிழைதானோ?
வானகமே இளவயிலே மரச்சுறிவே நீங்களெல்லாம்
கானலின் நீரோ? வறும் காட்சிப் பிழைதானோ?
போனதெல்லாம் கனவினைப்போல்
புதநைத்திந்தே போனதனால்
நானும் ஓர் கனவோ? இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ?

நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே
நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே நீங்களெல்லாம்
சொப்பனந்தானோ? பலதோற்றமயக்கங்களோ?
சொப்பனந்தானோ? பலதோற்றமயக்கங்களோ?

காலமென்றே ஒருநினைவும் காட்சியென்றே பலநினைவும்
கோலமும் பொய்களோ? அங்கு குணங்களும் பொய்களோ?
காலமென்றே ஒருநினைவும் காட்சியென்றே பலநினைவும்
கோலமும் பொய்களோ? அங்கு குணங்களும் பொய்களோ?

காண்பவெல்லாம் மறையுமென்றால்
மறநைத்தெல்லாம் காண்பமன்றோ?
நானும் ஓர் கனவோ? இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ? ngiri2704@rogers.com